

Mijn favoriete boom: *Parrotia persica*

Alweer vele jaren geleden was het liefde op het eerste gezicht: toen viel ik als een blok voor *Halesia* ofwel Sneeuwkllokjesboom. Lange tijd hield deze grote liefde stand, niet te verslaan door welke andere boom of struik dan ook. Maar op de Oudenboschse grond stelt de *Halesia* steeds weer teleur. Dat is niet goed voor de liefde.

Mijn passie voor bomen werd ooit aangewakkerd en gevoed door een aimabele man, een onderwijsman in hart en nieren en een bevolgen hobby-dendroloog: broeder Theofaan.

Vele jaren stond hij in Rotterdam voor de klas. Vanwege zijn grote liefde voor bomen bracht de eerwaarde broeder veelvuldig zijn vrije tijd door in het Arboretum Trompenburg.

Enmaal gepensioneerd stond broeder Theofaan aan de wieg van de stichting van het Arboretum Oudenbosch op voormalige grond van zijn congregatie. Nog altijd koester ik de herinnering aan onze wandelingen samen, gewapend met boeken om alle bomen op het

Parrotia persica in Arboretum Oudenbosch

Foto: Frank van Andel

terrein goed te leren kennen.

Dat is nu alweer ruim 25 jaar geleden. Toen begon het samenstellen van de bomencollectie in het Arboretum. Maar weinig kan naar mijn mening zo vervullend zijn als een bomencollectie helpen opbouwen, deze te zien opgroeien en met andere vrijwilligers trachten de collectie te optimaliseren.

Maar hoe moet het, nu mijn liefde voor de Sneeuwkllokjesboom is bekoeld? Welke boom kan zijn schoonheid evenaren? Er zijn veel concurrenten in het Arboretum: *Liriodendron* of toch *Gymnocladus* en ook *Aesculus* mag niet vergeten worden. Mijn keuze valt op dit moment op *Parrotia persica*. Die bloeit ongeveer als dit nummer van AV verschijnt. Het exemplaar in het Arboretum Oudenbosch zal waarschijnlijk ergens in het eerste kwartaal van de twintigste eeuw zijn aangeplant. Momenteel is de kroondoorsnede ongeveer 16 meter en de stamomtrek 170 cm. Het is een prachtexemplaar!

Parrotia persica heeft zwarte knoppen waar in het zeer vroege voorjaar onopvallende bloemen uitbotten.

Foto: Frank van Andel

Parrotia persica is ondergebracht in de familie der *Hamamelidaceae*. De soort groeit van nature in het Kaspisch regenwoud van N. Iran en aangrenzend Azerbeidzjan. De beschrijver van het geslacht, C.A. Meyer, eerde met de naam *Parrotia* Friedrich W. Parrot (1792-1841), een Duitse natuurkundige die in 1829 als eerste de berg Ararat beklom. Eerder had A. P. de Candolle de soort beschreven als *Hamamelis persica*. Vanuit Sint Petersburg kwam de boom in 1841 in Kew.

De onofficiële Nederlandse naam is IJzerhout wat aangeeft dat het bijzonder hard hout is. In België spreekt men over de Perzische plataan, in Engeland over Ironwood en in Duitsland over Eisenholzbaum. Voor de plaatselijke bevolking heeft het hout waarde als hardhout.

Van nature groeit *Parrotia* met meerdere stammen uit de voet. In de kwekerij wordt *Parrotia* meestal als éénstammig exemplaar gekweekt. Of dat in alle kwekerijen praktijk is weet ik niet, maar wat ik gezien heb in Oudenbosch is dat meestal wel het geval.

Parrotia tovert haar rode bloemen in de winter tevoorschijn. Maar het meest bekend en misschien ook wel de belangrijkste kwaliteit

van *Parrotia* is zijn prachtige bladverkleuring in de herfst. Het blad kan in de herfst warmgeel tot oranjerood worden. Dat blad doet denken aan dat van *Hamamelis*: het blad staat tegenovergesteld, is omgekeerd eirond, gaafrandig, met nerven waarvan er drie bij de voet ontspringen. De bladvoet is echter symmetrisch, bij *Hamamelis* onsymmetrisch.

De *Parrotia* heeft opvallend zwarte knoppen, waaruit in het zeer vroege voorjaar de

Er is nog een *Parrotia* die tot 1998 onbekend was in het Westen: *Parrotia subaequalis*. De betekenis van de wetenschappelijke soortnaam is: nagenoeg gelijk of gelijkend op. Deze soort komt uit beboste heuvels op 600-700 m in de Chinese provincies Anhui en Zhejiang en is daar een bedreigde soort. Het is een kleine boom of struik met blad als van *Hamamelis* maar veel kleiner en eveneens met een mooie herfstverkleuring.

***Parrotia* tovert haar rode bloemen in de winter tevoorschijn. Maar het meest bekend en misschien ook wel de belangrijkste kwaliteit van *Parrotia* is zijn prachtige bladverkleuring in de herfst. Het blad kan in de herfst warmgeel tot oranjerood worden.**

onopvallende bloemen uitbotten.

Je moet er speciaal op letten anders ontgaat je deze bloei. De rode meeldraden in een behaard omwindsel kleuren geel als het stuifmeel tevoorschijn komt. De stam is eveneens zeer karakteristiek en doet inderdaad wat denken aan Plataan. Hetzelfde is bij meerdere bomen in het Arboretum te zien, bijvoorbeeld bij *Lagerstroemia*, *Cornus kousa* en *Stewartia pseudocamellia*.

Een exemplaar van *Parrotia subaequalis* zou ik graag willen toevoegen aan onze collectie. Als er ergens nog een exemplaar staat te wachten op een mooi plaatsje, dan hoor ik het graag.

Verder wil ik alle lezers van *Arbor Vitae* uitnodigen de prachtige *Parrotia* in arboretum Oudenbosch te komen bekijken. U bent van harte welkom. □

Parrotia subaequalis in de herfst

Foto: van internet